

κανήα στού ἀλλας τῇ καλο-
καρδιᾳ, καὶ τῷ αρετῆς τῷ
πόπων, καὶ τοσῦτον στού
τῷ αὐτὸς νικᾶν ἀγίας, ὅ-
σην ἐν τοῖς ληιοις θερέ-
χσαν οἴτῶν αἰσαχύων ἐν
πεάποντες.

tissimæ solent inter ceteras eminere.

Μετὰ ταύτης ὁ Δαειδής
ποστάτης καὶ τοιάτης πολέ-
μου ἀπώσατο δὲ χῶρα κα-
νῶν, καὶ δὲ δόξην σείων, καὶ δὲ
ξίφος ἔλκων, αἷς ἐν δέ-
χαις τῷ χειρόμηνος. μὲν ταύ-
της ἐγεκίας γὰρ τολμῆθε τῷ
Περσῶν εἰς Φυγλῷ ὁ ξέως
ἔτεψεν, καὶ οἱ μῆτρες μηχα-
νήματα τῷ τέχῃ πεσοῦ-
γον· ὁ δὲ τῷ πεσεῖσθαι τοῖς
τεῖχος ἐτείχισεν· καὶ κα-
πελύθη πλευρᾷ ἀνεβού-
σας τὸ πεσεῖσθαι τοῖς
οὐλπιγγοῖς μῆτρας τὴν ιχθύ-
σας, σρακίας μὲν συγχαζό-
σας, τολκῶν τὸν κινηματίων,
γῆς τὸν φοινιασμόν, πεδο-
νεῖσθαι τὸν αρκάσας φόβον
τὸν θάνατον.

existeret, ceteris virtute,
morumq; integritate p-
stantior; eoq; sanctis ho-
minib., q; illū etate p̄ces-
serant, superior esset, quo
magis in segetib. quādā
uberrimæ spicæ, atq; al-

tissimæ solent inter ceteras eminere.

Hac David tot, actanta
bella profligauit, non ar-
morum strepitu, non ha-
starum conflictu, nō stri-
Et o gladio, sed precatio-
num præsidio communi-
tus. Hac Ezechias Per- 4. Reg.
18.

sarum multitudinē ce-
leriter vertit in fugam.

Et illi quidē ad euenten-
damænia machinas ad-
hibebant: ipse verò pre-
cibus mænia muniebat.

Itaq; extinctum est bel-
lū preicatione, non armis,
non tubæ clangore, terra
sanguine non aspersa, ex-
ercitu conquiescente, ho-
stibus una preicatione
perterritis.

Preca-